

بررسی مشکلات و موافع سازماندهی موثر پروژه های مشارکت بخش خصوصی و دولتی (PPP) و ارائه راهکار

رضا کیخا^۱، حمیدرضا حسین آبادی^۲

- ۱- کارشناس ارشد مهندسی و مدیریت ساخت از دانشگاه صنعتی امیر کبیر، عضو هیات علمی دانشگاه زابل
- ۲- کارشناس ارشد سازه های هیدرولیکی از دانشگاه صنعتی شریف، عضو هیات علمی دانشگاه زابل

reza.keikhah@gmail.com

خلاصه

ساختار پروژه های مشارکت بخش خصوصی و دولتی با به اختصار (PPP) ها دارای پیچیدگی خاصی است و چالش های زیادی بر سر موقیت این پروژه ها قرار دارند که سازماندهی و مدیریت آنها را بسیار دشوار می سازد. از این رو شناخت دلایلی که مانع مدیریت موثر پروژه های (PPP) و سبب بروز مشکلات در سازماندهی آنها می گردد و اتخاذ استراتژی اجتناب از این موافع و مشکلات از اهمیت بسزایی برخوردار است. در این مقاله دلایل بروز مشکلات در سازماندهی و مدیریت پروژه های (PPP) که اغلب ریشه در تعارض منافع دو بخش دارند، اثرات منفی این مشکلات و راه کارهایی جهت احتراز از آنها بیان شده است.

کلمات کلیدی: مشارکت بخش خصوصی و دولتی (PPP)، سازماندهی موثر

۱. مقدمه

دولت های امروزی به دنبال کم کردن نقصان های زیر ساختی خود، به بخش خصوصی در سرمایه گذاری، طراحی، ساخت، و عملیاتی کردن پروژه ها روی آورده اند. مشارکت بخش دولتی و غیردولتی (PPP) یکی از مهمترین مدل هایی است که دولت ها برای کاهش این نقصان بکار می گیرند. PPP با مفهوم "توافقی بین دولت با بخش غیردولتی در به اشتراک گذاشتن خطرات و منافع، توسعه و انتقال دانش، مهارت های مدیریتی، تکنولوژی، و کاهش ریسک های سرمایه گذاری" موضوعی است که به دولت ها در حل معضلات زیر ساختی و بهبود اثربخشی سازمان های دولتی بسیار کمک کرده و منافع بسیاری را برای بخش دولتی بدنیال داشته است:

- چنین مشارکتی سبب توزیع هزینه سرمایه گذاری در طول عمر دارایی می شود.
- دومین مزیت PPP به ارائه نتیجه برقی بودجه پیش بینی شده و اتمام سر موعده مقرر مربوط می شود. بخش دولتی خواهان نظارت و رسیدن به نتیجه مطلوب است و بخش غیردولتی خواهان اتمام هرچه سریعتر پروژه است و این سبب اتمام پروژه بر سر موعده و با کیفیت مطلوب می شود.
- PPP ریسک سرمایه گذاری را به بخش غیردولتی منتقل می کند و این انگیزه قوی برای حفظ و نگهداری صحیح دارایی ها خواهد بود.
- این سبک مشارکت با کاهش هزینه های ساخت و کاهش طول زمان هزینه کرد سبب کاهش هزینه کل می شود.
- به دلیل اینکه شاخص های رضایتمندی طرفین در قرارداد قید می شود، PPP بسیار مشتری محور است.
- در نهایت چون مقصد، و نه مسیر رفت، مهم است و پروژه بر مبنای آن تعریف می شود، PPP بخش دولتی را قادر می سازد روی ستاده های پروژه متوجه شود.

^۱ عضو هیات علمی گروه مهندسی عمران، دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه زابل

^۲ عضو هیات علمی گروه مهندسی عمران، دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه زابل

۲. تعارض منافع طرفین در پروژه‌های (PPP)

پروژه‌های مشارکتی بخش عمومی - بخش خصوصی (PPP)، نوع خاصی از اجرای پروژه‌های زیربنائی هستند که مورد تمايل زیاد هم بخش عمومی و هم بخش خصوصی واقع شده‌اند. در چنین پروژه‌هایی هر دو بخش دارای نقش کلیدی و محوری هستند. از آنجا که طرفین این پروژه‌ها اغلب تمايلات ناسازگار دارند؛ مدیریت و سازماندهی این نوع پروژه‌ها نیاز به دقت خاصی دارد. برای مدیریت این تضاد منافع، نیاز است که از یک ساختار سازمانی ویژه در پروژه‌های مشارکت بخش عمومی - بخش خصوصی بهره گیری کرد. این ساختار بایستی بر مسوولیت‌ها، نحوه تقسیم آنها و اهداف مشترک توافق شده میان طرفین متصرک باشد.

با وجود آنکه بسیاری از پروژه‌های زیربنائی که ذاتاً پروژه‌هایی زمانبر و پرهزینه هستند، از این طریق با موفقیت به انجام رسیده‌اند؛ اما با این همه، تمامی پروژه‌های مشارکت بخش عمومی - خصوصی، همواره موفق نیستند. تعداد قابل توجهی از این دست پروژه‌ها، در خلال فاز اجرا به مشکلاتی برخورده‌اند که نهایتاً اهداف متصور شده توسط طرفین برای آنها را با خلل مواجه ساخته است.

بدلیل حجم بالای سرمایه‌گذاری و حساسیت پروژه‌های (PPP)، سطح توقع نتایج کاملاً مثبت از این پروژه‌ها بالاست. اما هنوز هم در عمل، گاهی این پروژه‌ها با نتایج نامیدکننده‌ای همراه هستند. یکی از دلایل این عدم نتیجه گیری را می‌توان در فقدان هدف محوری در هنگام تدارک پروژه‌های (PPP) دانست؛ آنچا که تفاوت‌های ریشه‌ای در خصوصیات و تمايلات طرفین آنطور که باید و شاید در آغاز و در مرحله تدارک سازمان پروژه در نظر گرفته نشده است. شاید دلیل این امر این باشد که انگیزه دولت‌ها برای بکارگیری (PPP) ها، حل مشکل کسری بودجه‌های دولتی از طریق کاهش حجم سرمایه‌گذاری‌ها و جستجوی امکان تامین مالی پروژه‌ها از منابع دیگر بوده در حالیکه انگیزه بخش خصوصی عبارت است از پیدا کردن بازارهای جدید برای سرمایه‌گذاری و کسب سود بیشتر (در حالیکه هر دو طرف بایستی بدنیال این هدف باشند که این سرمایه‌گذاری‌ها با حداقل بازدهی همراه گردد).

تفاوت میان اهداف و فرهنگ بخش دولتی و بخش خصوصی

برای یک پروژه (PPP) تعاریف مختلفی می‌توان ارائه کرد. یکی از این تعاریف که می‌توان از آن به نحو مؤثری در تحلیل موانع ایجاد شده در سازماندهی این پروژه‌ها بهره برد؛ عبارت است از:

«فراهم آوردن، رسیدگی، مدیریت و به کارگیری تدارکات و فعالیت‌ها توسط بخش عمومی و بخش خصوصی، با نگاهی پروژه محور که با پذیرش مشترک ریسک‌ها و توجه به هزینه‌های تخمین زده شده و خروجی‌های مورد انتظار، با هدف تحقق اهداف تجاری و اجتماعی انجام می‌پذیرد.» این به معنای همکاری در یک پروژه است به گونه‌ای که هر دو بخش خصوصی و عمومی برای تحقق اهداف تجاری (شرکت پروژه) و عمومی (جامعه) با توزیع عادلانه ریسک‌ها و مزایا با یکدیگر همکاری نمایند.

هر پروژه (PPP) چهار مرحله اصلی و عمده دارد که عبارتند از طرح ایده‌ها، مطالعه امکان سنجی، آمادگی و تدارکات اجرا و بالاخره راهاندازی و مدیریت. هر کدام از این مراحل اهداف و مشخصات منحصر به خود را داشته و بایستی تنها برای آن پروژه خاص مدنظر قرار گیرند. نحوه و میزان حضور طرفین در هر کدام از این مراحل متغیر است.

موارد زیر در طی مراحل مختلف اجرای یک پروژه (PPP) برای طرفین قرارداد حائز اهمیت است:

- وجود یک تعامل و تاثیر و کنش متقابل میان دو بخش عمومی و خصوصی
- همیاری در جهت تحقق یک هدف مشترک
- تحقیق هم اهداف تجاری و هم اهداف اجتماعی پروژه

در سیمای تنظیم شده فوق برای پروژه‌های (PPP) مشکلات و موانع بالقوه‌ای مستر می‌باشند. به عنوان مثال، در پروژه‌های (PPP) هدف مشترک، لائق به همان اندازه که در ابتدا به نظر می‌رسد، در ادامه مراحل اجرا مشترک نیست و لذا میزان تلاش افراد و میزان سرمایه‌ها متفاوت خواهد بود. به علاوه، تعارض موجود میان خواسته‌ها (اهداف) و منافع دو بخش عمومی و خصوصی از یک سو و تفاوت در فرهنگ کاری آنها از سوی دیگر، منجر به بروز تفاوت‌ها در روش کارکردن می‌گردد.

الف) تفاوت در اهداف طرفین

اهداف بخش دولتی در برگیرنده موارد زیر است:

- قانون‌گذاری، تنظیم و کنترل، اداره و اختیار
- دیدگاه سیاسی و تأثیر سیاست‌ها
- پروسه‌های تصمیم‌سازی سلسله مراتبی
- به حداقل رساندن ریسک‌های بخش دولتی
- تحقیق اهداف اجتماعی

بنابراین بخش عمومی اهداف و مسوولیت‌های سیاسی خاص خود را دارد، در حالیکه قسمت عمده‌ای از این اهداف کمیت‌پذیر و قابل اندازه‌گیری نیستند. به علاوه بخش عمومی به این مطلب که آیا وارد کردن یک شرکت خصوصی در یک سرمایه‌گذاری، متضمن سودآور کردن آن سرمایه‌گذاری می‌باشد؛ مظنون است. از این گذشته، بخش عمومی، یکدست و متجانس نیست. دستگاه‌های دولتی محلی (استانی یا شهری) ممکن است مجموعه‌ای از قوانین و مقررات مربوط به خودشان داشته باشند که حتی ممکن است با قوانین کلی کشور همسو نباشد.

از سوی دیگر تمایلات بخش خصوصی معطوف به موارد زیر می‌باشد:

- بازدهی مناسب مبالغ سرمایه‌گذاری شده
- آمادگی پذیرش ریسک‌های تجاری
- همسو شدن با توسعه بازار و باقی ماندن در گردونه رقابت

ب) تفاوت در فرهنگ دو بخش خصوصی و عمومی

میان بخش عمومی و بخش خصوصی، به لحاظ روش‌های کاری، چندین تفاوت بارز وجود دارد:

- اختلاف در شیوه مدیریت
- تفاوت در تعبیر و استنباط از ریسک‌ها و عواقب آن
- تفاوت‌های موجود در پروسه تصمیم‌سازی (سلسله مراتب تصمیم‌سازی، ساختار مشاوره‌ای و شیوه‌های وارد کردن افراد به این پروسه‌ها)
- اختلاف در دید طرفین نسبت به مقوله زمان

این تفاوت‌های موجود میان اهداف و فرهنگ بخش عمومی و بخش خصوصی، زمینه‌ساز ایجاد تنشی است که می‌توان آن را اساس و پایه مشکلات ایجاد شده در خلال تدارک و اجرای پروژه‌های (PPP) به شمار آورد. دنبال کردن فواید و منافع اجتماعی (از جانب بخش دولتی) و تلاش برای کسب امتیازات و منافع تجاری (از جانب بخش خصوصی)، دو مشخصه‌ای هستند که به طور طبیعی نمی‌توانند کار هم جلو بروند. در فاز نخست یک پروژه (PPP)، از آنجایی که طرفین، جدیت و اشتیاق زیادی برای همکاری دارند، چنین تنش‌هایی کمتر تأثیرگذار هستند. اما با گذشت مدتی از انعقاد قرارداد، تغییرات بوجود آمده در اصول، اهداف و پیش‌شرط‌های پروژه، منجر به پیامدهای مالی سوء و با ابعاد وسیع می‌گردد.

۳. سازماندهی و مدیریت مؤثر پروژه‌های (PPP):

تدارک و مدیریت هر چه مؤثرتر و کارآمدتر پروژه، اصلی است که در همه پروژه‌ها و بالاخص در پروژه‌های (PPP) در درجه نخست اهمیت قرار دارد. آمادگی و تدارک مناسب و کافی برای پروژه، یکی از عوامل اساسی موفقیت پروژه است. لذا اتخاذ شیوه‌ای مرحله‌بندی شده و دربرگیرنده موارد زیر، در این راستا ضروری به نظر می‌رسد:

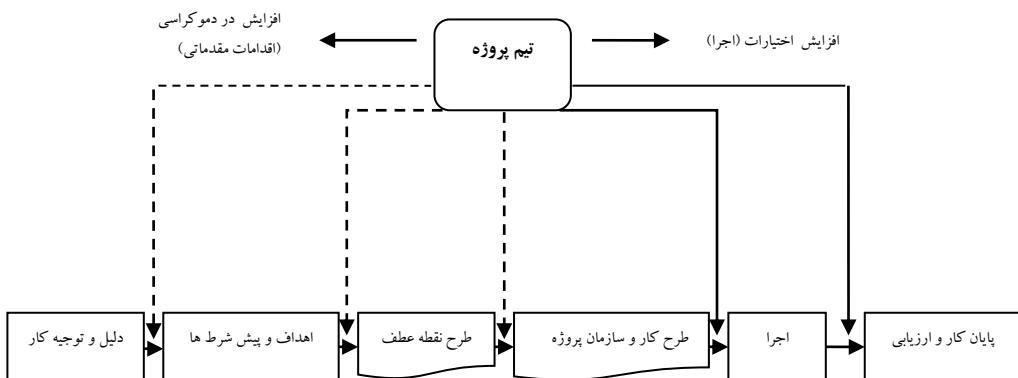
- بیان ضرورت و محدوده پروژه
- تعریفی از اهداف و شرایط پروژه
- تعریف نقاط عطفی که بایستی به آنها دست یافت

- تعریفی از طرح کارها ، تشکیلات پروژه ، مسؤولیت‌ها و محدوده اختیارات

- تحقیق و اجرای پروژه

- ارزیابی

شکل زیر (شکل ۱) ، یک چنین مرحله‌بندی را نشان می‌دهد.

شکل ۱ : یکی از اصول تدارک پروژه : درگیر کردن مجریان در برنامه‌ریزی و طراحی پروژه

برای مدیریت موثر و موافقیت پروژه‌های مشارکتی بایستی بر روی پنج بخش اساسی تمرکز داشت که این پنج بخش عبارتند از: اهداف ، طراحی ، سازماندهی ، کنترل و مدیریت . موارد مهمی که بایستی در هر یک از این بخش‌ها مد نظر قرار گیرد در ادامه آورده شده است:

الف) اهداف

- پشتیبانی همه جانبه بالاترین سطوح مدیریتی طرفین از پروژه ، همسو بودن برنامه‌های پروژه با طرح‌های طرفین، روش‌بودن خطوط مشی کلی پروژه.
- تعریف مناسب پروژه، توجه به ملزمات فرهنگی علاوه بر مسائل فنی و تکنیکی، تعیین دقیق محدوده پروژه

ب) طراحی و برنامه‌ریزی

- توزیع مساوی و یکنواخت اطلاعات ، اجتناب از غرق شدن مدیریت در جزئیات
- توجه به کارایی و بازده ابزار بکار گرفته شده در طراحی
- شیوه طراحی به گونه‌ای باشد که مانع بروز خلافیت‌ها نشود
- دقت در برآوردهای زمان و هزینه

ج) سازمان‌دهی و تشکیلات

- سازمان‌دهی مناسب و کافی پروژه برای پرهیز از بوروکراسی و کندی
- بیان کامل محدوده اختیارات و نحوه توزیع آنها
- وضوح و عدم ابهام در اصول همکاری و مشارکت
- وجود انگیزه در میان مدیران و پرسنل

د) کنترل

- در ک کامل تیم پروژه از ضرورت کنترل پیشرفت پروژه
- انسجام و هماهنگی در گزارش‌های مربوط به طرح و روند پیشرفت آن
- بازبینی تغییرات در طرح یا مشخصات فنی
- تعادل اهداف پروژه با آنچه که در عمل محقق شده

۵) مدیریت

- مشخص بودن مسؤولیت‌های مدیر پروژه و محدوده رسمی اختیارات او
- توانایی کافی مدیر پروژه در انتصاب درست افراد و امور مربوط به هماهنگی و کنترل پروژه

به علاوه برای کسب موقیت در پروژه، اتخاذ یک شیوه سیستماتیک هدف‌محور ضروری به نظر می‌رسد. اساس این شیوه بایستی بر حضور و شرکت فعالانه طرفین در مراحل مقدماتی پروژه و اجرای هماهنگ و پیوسته طرح‌ها در مراحل اجرایی و متأخر پروژه باشد. در چنین شیوه‌ای چهار اصل زیر بایستی رعایت گردد:

الف-نتیجه محوری: تمرکز مدیر پروژه بایستی بیشتر بر خود اهداف باشد تا نحوه تحقق آنها
ب-توصیف توامان اهداف فرهنگی و اهداف تکنیکی: نتیجه این امر بایستی ارائه راه حل مناسب برای زدودن تنش‌های بروز کرده در خلال پروژه باشد.

ج-توجه ویژه به مقوله هدایت و رهبری پروژه
د-در دسترس بودن اسناد و مدارک پروژه و رویه مستندسازی ساده اما دقیق
اصول فوق ، مشخصه‌های مهم یک شیوه مدیریت پروژه «هدف محور» هستند..

۴. موافق موجود بر سر سازمان‌دهی مناسب پروژه

در ادامه موافق مهم موجود بر سر سازمان‌دهی مناسب پروژه ، به تفکیک برای هر یک از بخش‌های مستعد بروز مشکلات سازمان‌دهی پروژه آورده شده است:

- کار و اهداف

- مشکلات مربوط به ساختار مالی و تشکیل کنسرسیوم در مورد پروژه‌های بزرگ
- کمبود اعتماد طرفین نسبت به هم (عدم پایه‌ریزی یک ارتباط طولانی)
- فقدان شفافیت در رابطه با اهداف و روش‌های کاری
- در تعارض بودن خواسته‌های بخش عمومی و بخش خصوصی
- عدم اطمینان در مورد پیشرفت‌های آینده
- روش نبودن محدوده اختیارات
- کمبود تجربه در مورد پروژه‌های (PPP)
- انتظارات بیش از حد طرفین
- مدت زمان طولانی و ناتوانی در واکنش نسبت به توسعه بازار

- عدم وضوح و قطعیت کافی در رابطه با توزیع آوردها ، ریسکها و درآمدها
- عدم پیش‌بینی شیوه‌ها در رویه‌های مربوط به حکمت و داوری در هنگام بروز اختلافات.

- طراحی

- زمان‌بندی و مرحله‌بندی ناکافی

- سازمان‌دهی و هماهنگ‌سازی

- تجربه اندک در انجام کار گروهی
- توزيع نامناسب مسؤولیت‌ها و اختیارات
- روند پیچیده ، مشکل و زمان بر تصمیم‌گیری‌های سیاسی
- تفاوت در مهارت‌ها و روش‌های کاری
- نگرش‌های غیر مسوولانه
- تأثیر پذیری از جانب بخش ثالث
- ناکافی بودن هماهنگی‌های درونی پروژه
- کشمکش برای به دست آوردن قدرت و اختیار بیشتر

- کنترل

- عدم وجود متداول‌تری کنترل پیشرفت

- مدیریت

- فقدان مهارت‌های مدیریتی
- فقدان مدیر پروژه مستقل

در واقع می‌توان گفت مشکلات مدیریتی، ریشه در تضاد موجود میان منافع بخش عمومی یعنی منافع اجتماعی و منافع بخش خصوصی، یعنی منافع تجاری دارند. لذا حل تنشی‌های به وجود آمده ، مادامی که تعادلی میان این خواسته‌ها برقرار نگردد غیرممکن است.

۵. راهکارهایی برای احتراز از موانع موجود بر سر سازمان‌دهی مناسب پروژه

برای احتراز از موانع بالقوه‌ای که در قسمت قبل به آنها اشاره شد ، راهکارهای زیر برای سازمان‌دهی پروژه‌های (PPP) به تفکیک هر یک از بخش‌های مهم در سازمان‌دهی پروژه ارائه می‌گردد:

– کار و اهداف –

- مشخص بودن عوامل اصلی ذینفع در پروژه
- تعهد به هدف پروژه و شیوه انجام آن
- آنالیز ریسک‌ها ، انجام آزمون‌های امکان سنجی
- تطبیق اهداف پروژه با طرح‌های تجاری هر دو بخش عمومی و خصوصی
- تعریف یک هدف نهایی آشکار و به دور از ابهام
- تعریف دقیق و آشکار دامنه طرح
- تعریف اهداف کوتاه مدت (نقاط عطف) معطوف به هدف نهایی پروژه
- در دسترس بودن اسناد مربوط به تصمیم‌گیری‌ها
- آموزش متقابل روش‌های کاری و شیوه‌های مدیریتی
- شرکت ندادن متخصصان فنی در بحث‌های آغازین پروژه برای جلوگیری از غرق شدن در جزئیات آینه‌ای
- تدارک یک پروتکل داوری (Arbitration protocol)
- شفاف بودن نحوه و میزان توزیع آورده‌ها ، ریسک‌ها و سود

– برنامه‌ریزی –

- تدارک حداقل دو تراز طراحی :
- طرح نقطه عطف : آنچه که باید تحقق یابد
- طرح فعالیت : نحوه تحقق آن
- خلاصت در تهیه طرح‌ها
- برنامه‌ریزی واقع گرایانه
- توجه به مدیریت ریسک در برنامه‌ریزی
- برنامه‌ریزی مرحله‌ای

– سازماندهی و هماهنگ‌سازی –

- منظور کردن مسؤولیت‌ها و اختیارات در یک « چارت مسؤولیت »
- ساماندهی عملی، آسان و مناسب تشکیلات پروژه
- تعهد در قبال پرسنل و بودجه‌ها
- قیود و اهداف معین شده برای هر مرحله پروژه بر طبق طرح نقطه عطف
- برقراری ساختارهای ارتباطی و مشورتی مناسب
- تدوین دقیق و به دور از ابهام موافقتنامه‌ها

- کنترل -

- تهیه گزارش‌های دقیق مربوط به برنامه‌ریزی و پیشرفت کار
- نظارت سفت و سخت بر تغییرات در طرح اصلی
- شناخت تأثیرات در زودترین زمان ممکن
- ارزیابی هر یک از مراحل پروژه به تنهایی و نیز ارزیابی کل پروژه پس از تکمیل

- مدیریت -

- تعادل در مسؤولیت‌ها و اختیارات مدیر پروژه
- استخدام فردی خارج از مجموعه دو سازمان در گیر در پروژه، به عنوان مدیر پروژه
- توجه به مهارت‌های رهبری در هنگام استخدام مدیر پروژه

۶. چند عامل مهم در موفقیت‌آمیز بودن یک پروژه (PPP)

با توجه به مطالب فوق الذکر ، برای آنکه ساماندهی و انجام یک پروژه (PPP) در عمل با موفقیت همراه گردد موارد مهم زیر بایستی رعایت گردد:

۱. مشخص بودن تصمیم‌گیرندگان اصلی در تیم پروژه از همان مراحل آغازین تدارک پروژه
۲. کمیت‌پذیر بودن نتایج که نظارت فعالانه بر روند پیشرفت را ممکن می‌سازد. (اهداف روشن و ساختار مرحله‌بندی شده)
۳. تمرکز بر روی خروجی‌ها و هدف محور بودن پروژه
۴. نظارت دوره‌ای فعالانه بر روند پیشرفت در خلال مرحله اجرا
۵. وجود یک تیم پروژه مستقل و یک مدیر پروژه مستقل که به یک کمیته ساماندهی ، متشکل از نمایندگان ارشد هر دو بخش خصوصی و عمومی گزارش می‌دهند.
۶. توزیع و پوشش دادن ریسک‌های سیاسی و اقتصادی در مراحل اولیه پروژه
۷. صراحة و تناسب توافق‌نامه‌ها و روش‌های کاری
۸. مجاز بودن بخش خصوصی به ایفای نقش کارفرمایانه خود
۹. اطمینان و اعتماد متقابل
۱۰. تشکیل جلسه در مراحل آغازین پروژه و تلاش برای آشنا شدن با روش‌ها و اهداف طرفین از طریق:
 - آموزش دو جانبی
 - مشاوره‌های متعدد و هدف‌دار پیرامون اهداف پروژه، شرائط، ریسک‌ها و نقش طرفین ، تهیه طرح نقطه عطف و چارت مسؤولیت‌پذیری
۱۱. اطمینان از تراز استراتژیک و قدرت تصمیم‌گیری نمایندگان دو بخش عمومی و خصوصی که در جلسه آغازین حضور می‌یابند
۱۲. ساده و مختصر نگاه داشتن روند تصمیم‌گیری‌ها

۷. نتیجه گیری

خلاصه آنکه برای موقیت یک پروژه (PPP)، بخش دولتی به لحاظ مدیریتی بایستی ماند یک شرکت خصوصی عمل کند. بدین معنی که تمرکزش بایستی بر تحقق اهداف، با سرمایه در دسترس، در زمان تعیین شده و با کسب درآمدهای قابل قبول باشد. به علاوه، تکمیل به موقع پروژه را می‌توان مزیتی اضافی برای بخش عمومی داشت. بخش خصوصی بایستی به طور کامل با قوانین و مقررات بخش عمومی آگاه بوده و در ک درستی از روند تصمیم‌گیری سازمانی سلسله مراتبی داشته باشد. از سوی دیگر بخش عمومی نیز باید به تعهدات خود عمل کند.

تغییرات مستمر در سیاست و خط مشی دولت، زمینه همکاری با بخش خصوصی را تضعیف می‌نمایند. اگر بخش عمومی (یا نهاد سیاسی) بخواهد تغییراتی در اصول، شرایط و اهداف اعمال کند، آنگاه بایستی توان مالی عاقب آن را در نظر بگیرد.

با توجه به مسائل فوق پیشنهاد می‌گردد که پروژه‌های کوچک برای شروع مشارکت بین دو بخش عمومی و خصوصی انتخاب گردند زیرا در صد موقیت پروژه‌های (PPP) کوچک، به مرتب بیشتر از پروژه‌های (PPP) بزرگ است. چرا که آنها مرتب و بسامان بوده و بندرت ارتباط عرضی با دیگر زمینه‌های سیاسی دارند. در این پروژه‌ها ریسک‌های مربوط به کارفرما را می‌توان به طور معقول و به خوبی تخمین زد و کارفرما قادر است به صورت مستقل بر روی منافع اعمال نفوذ کند.

۸. مراجع

1. هادسن، د. ر.، هاسف ر.، او دین، و.، "مدیریت زیر ساختارها" ، ترجمه محمد تقی بانکی ، ناشر دانشگاه صنعتی امیرکبیر ، ۱۳۸۰
2. UNIDO, (1996), "Guidelines for Infrastructure Development through Build-operate-transfer (BOT) Project" , Vienna
3. World Bank (1997), "BOT Contracts- a solution for bulk supply and treatment problems", www.worldbank.org
4. Reijniers, J.J.A.M (1994), "Organization of public-private partnerships projects", International Journal of Project Management, Vol.12, No.3, pp. 137-142
5. Finalyson, J.A., (2002), "THE WHAT AND WHY OF PUBLIC PRIVATE PARTNERSHIPS", Business Council of British Columbia,Vol.9,No.1
6. Yanaguchi, H., Uher, T. , and Runeson, G. (2001) , Risk Allocation in PFI projects.17th ARCOM Annual Conference. Salford. Vol.2, pp885-894
7. Office of the Deputy Prime Minister, Strategic Partnering Taskforce, (2003), "Strategic Service Delivery Partnerships", London, www.odpm.gov.uk
8. Office of the Deputy Prime Minister, Strategic Partnering Taskforce, (2004), "Risk management", London, www.odpm.gov.uk